

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sammlung von Briefen aus dem 16. bis 18. Jahrhundert -
K 625**

Achenbach, Casimir

[16. Jahrh. - 18. Jahrh.]

Conrad Vostius an seine Freunde, welche an der Dordrechter Synode
teilnahmen, d.d. Goudae 7 Apr. 1619

[urn:nbn:de:bsz:31-82109](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-82109)

Reverendis. Clar. Viris S. Theol. Doctoribus
Professores et Ecclesiarum I. C. pastores
et Seniores in synodo nationali Sordraajam
congregati fratres in Christo honorandi

Gratiam et pacem à Deo Patre et Dno nro I. C.
vobis omnibus et singulis precor

Quod Sanctus Spiritus omnibus Christi fidelibus ex sacro
Dei spiritu suggerit ut si quis in aliqua offensa praecipuus fuerit,
q. spirituales sunt ejusmodi hominem restauret cum spiritu mansuetudinis, ut magis
se ipsum consideret, ne et ipse tentetur, imo ut alii aliorum onera portent, ut
ita Christi legem impleant. Ad speciem in quas aliorum fidelium Pastores
ac duces, gregisque Domini exemplaria esse oportet hanc dabo pro
cabens commendatum esse voluit. Hoc imprimis boni illius pastores magis
nem referre debet, qui viciniam à reliquis aberrantem per desertum
cite quaerit, et tandem inventam, vique humeros suos reportam totum
ad ovile suum reportat. Cujus tanta bonitas vique suos charitas
alibi praedant, ut nec calamum quassatum frangere, nec lignum fumigans ex
onere, imo nec acerbè litigare, nec clamore adversus alios con
dere, sed omnes potius ad se invitare, omnium conversionem ac
tem amanter ac sedulo procurare, non minus veri quam ex
sacris libens asseratur. Hunc igitur unicum magistrum nostrum
et magnum ovium pastorem, qui non venit ut sibi ministret,
sed ut aliis ministret, animam suam pro vobis ponere, vos omnes
honorandi, qui servos illius indignos una nobiscum hanc vos esse
subi agrositis propemodum vobis imitandum proponere, hujus
plur simul et mandatum in oibz consiliis et actionibus vestris, in
citis synodalibus in conspectu habere quam maxime et debet et ne
esse est. Quod quidem tametsi speciali jramento Synodus jam dicitur
sollemniter à vobis oibz illi jstito facturos vos esse
cuius rebus, nostris non nihil turbatis (quod dudum in Ecclesiis hanc
regionum accidisse nimis notum est.) omnia in Christo admonitione
usum o. vulgarem habere solent, imo q. ex his qua catholici à o. nra
et communionis vestrae adversum me data scripta, facta sunt hanc ego
mibi deversum de q. busdam suspicandi, aut metand. occasio jam p. nra
data videtur, plane officii mei esse putavi, quod coram facere hunc

non licuit, per Epistolam vos omnes et singulos non minus amanter
reuerenter orare, perque communem in Christo spem fidemque. hoc
et obtestari, ut in causa mea, quam nunc a vobis tractari, aut prope
diem tractatum in audio, tum cognoscenda tum diiudicanda, cum ca
rem, eamque equitatem animiq; lenitatem adhibere velitis, quam et ab
omnibus Christianis, praesertim vero reformatis in verbo Dei episcopis
et specieatim uniusquisque vestrorum in tractanda causa sua postulare
ab aliis haud dubio optaret. Si quid aspiciam in scriptis meis et non
natum in libro de Deo vel libellis a me disputatum, verba veritate
divinae veritatis aberratum esse putabitis, id ne quaso aut
improbitali (a qua longe semper abesse studui) sed ignorantia tan
tum aut iudicii infirmitate aut nimis fortassis veritatis ornamento
Deo imputare velitis: idem et mihi quoque errorem esse monere
atque ita sponte a me corrigat, rursus ex verbo Dei petitis efficiere stu
atis. Memento hic quaso imprimis communis illius humanae sortis, cui res
obnoxii sumus, quae et patres olim et optatos aliq; et doctissimos et
non seculi scriptores quos plurimos in modo laeli et errare, sed et graviter inter
miserere. Deinde satis iam orthodoxae confessioni meae
pessimi fidei meae capitibus ad spectatum de S. Trinitate, deo verae diffi
co dei. non. 1. 6. Iuxta quam deus mea scripta concessi disputaciones a
has editas intelligi ac declarari semper volui et iustanter adhuc volo,
si quod quipiam in scriptis meis vere aduertit, id ipsemet ultro delecte atque
suum iudicare paratus sum. Tantum hoc iterum iterumq; vos oro est: Quod
ne conscientia mea, vim facere ullam unquam velitis, neque vestrae vel
nima in re mentiri firmissime cogati: Hoc est errorem meum
verbis fateri, (necum haerem aut pleuralem) ubi animus errorem
vidum videre potest. Exoptantur illis integra ac fideliter a pite
ritatem vel affirmasse vel negasse vel in dubium vocasse me credi
eos corrigenda esse putatis. Addeant arguta ex Dei vbo ut sui fieri
re iudicatis, eas talis qua conscientia satisficiant et securam coram
reddunt. Quod si fiet eum Deo ut nullam in me pleuralem aut
otam, tendendi libidinem, sed animum docilem ac modestum et veritatis
veritatis amplexandi studium, humilem errorem solidi pbari conitione
spontaneam correctionem regia, sitis animadversum. Si hoc in luce
dites et verbum alicubi in libris meis legere inprocedenti
ropiorum (a qua magis s. scriptura minime est) elucidationibus istis
orthodoxam meam satis omnibus pbari: qua tandem rae eam quae pbari
Inprimis suspicione Socinianismum gravos, quoniam p sumam injuriam, ut
declarat, res illa mea, ut alia jam faciam, clarissime docent. Si
non satisfaciunt, demandet mihi p vincia Sociniani refutandi.

Deo dante, omnes ex verum aestimatores et à iudicii liberi intelligant, Socinianam
et eadem nominatim in gravissimis istis de S. Trinitate, Veritate Xsti ejusdem sententia
et capitibus non esse, sed serio à Socinianis dissentire. Quam quoniam
suscipere jam pridem sponte mea non neglexissem, nisi tot undique in me vibrata
tela magis defendendi mei quam aliorum opponendorum curam aliquot jam
mibi importunis sent. In ista ha. refutatione ita versaturus sum, ut primum
publicum edat, eam, si ita syro. videbit, examinandum, ventilandum, et appon
dum praecipui aliquot fratribus, praeterea Theologiae Academicis transmissum
ne, quod huius collisionem aliquam venis quam collisionem suspicet à me irritum
Hac raris luculenta occasio dabitur tollendi scandalum, quod infirmis quosdam ego
quod alicubi vel paulo libentius, vel incautus disputasse videri accepisse serio
leo. De quo scandalo tollendo ea à V. S. S. capituli consilia, quod vultus istius
exarandi in libri mei, persuaderi mihi à profum, cum saltem iniqua et blasphemica
Sani Sani Sani aliorum Sani horum de perditionis et ei annu
omata à vestris reverentibus regi adjudicata è ruit, quod ha. vera religio
tati suam nequa nisi sua esse apte fatent, cum ego eorum que mihi in
convictis legitime è ruit. Hoc quoque si displicet, et tunc moras nactus
quod calumniis, quod sicut à me tunc ostendit quod offero dicit: ut
paratum me esse ad amicum è ruit, et collationem, sive cum
ologis, sive cum aliis viris pie ac doctis regis in sua causa iure mihi suscipi
ex sacro dei verbo legitime primo quoque tunc suscipiendum et ad coram fide
meo quam publica huius usque professus sum, tunc vira voce tunc suscipi
nunc reddendam, denique à divina veritate vel à unius congregatione
nisi forte clarius ostensum, quod tunc huiusmodi tunc amplexu
et error, si quidem legitime ab aliquo vestrum mihi dem
bitur continuis damnandum; Neque puto hec amplius à me iure
potestatem posse: Ut enim in causa fidei omnium certe sacrificia
nam iudicio, sive paucorum, sive multorum me submitam, ego prius
erimus de his, quae vel admittenda vel rejicienda sunt ex dei verbo
miter persuasus sit à conscientia mea, quam uni Deo iunctam esse
non possum: Qui pro sicis ex S. apostolo peccatum
coram Deo, quod vel haeritante, quanto magis redamante, iure
suscipit, tunc itaque honorandi fratres in Deo ostendite ne quod
germanos S. C. S. C. esse, quos S. apostolus alibi placitos esse jubet
omnes, malorum tolerantis, ad docendum aptos, erudientes cum ma
tunc me eos, qui contrario tunc sunt affecti etc. Has verorum
Xsti servorum doctos ac virtutes tunc maxime in causa mea
dite, lapsum me opinionem vestra fraternam animo erigite, errantem
etiam viam placide commonstrate, hesitantem alicubi tole

Imo et vos homines mementote, qui et ipsi errare ac labi possunt
eoque vestros etiam propheticos spiritus propheticos (quod est facere
nunquam veni nunquam veniam.) aliorum prophetarum spiritibus, sed
etiam vniuersi modeste subiicite, sequi veritatem finis et pacem
in vera charitate et humilitate una nobiscum fieri quaerite. Haec
Deus ille pacis et Veritatis utriusque vobis adit et sanctis studiis
natiuisque vobis abunde benedict, quodque ita pie exaratus in
vobis nobis absque dubio dabit. Ipse vota haec tandem clementer ex
audiat, ipse corda vestra per spiritum S. magis magis dirigat
et gressus vestros in viam verae pacis et charitatis deducat, ad glo
riam sui nominis et propagationem suae veritatis (opus maxime
quo secundum pietatem est) ad veram vniuersae Ecclesiae promo
tionem, ad salutarem vniuersarum tranquillitatem, ad totius respici
entem, ad vestram veram laudem cuius tanto vere partem re
erit cum exaratus ille maximus in gloria sua semperque
siturus vniuersi secundum opera vestra. Haec divina gratia vos
et singulas vobis commendo, meo vestro etiam fraterno favore, et
ad feruorem vestram precibus, quos et ipse vicissim pro vobis a
eundem fructum nunquam desinat. Godeo et Amen. H.
1619

Vester in Christo frater et con
feruus Petrus Vostig
J. Theob. 3.